

[Hans Hansen (Rørby).]

slaget kommer til at se ud, naar det kommer tilbage fra Udvalget, men jeg har fremsat disse Bemærkninger for at tilkendegive, at jeg mener, det er en fuldkommen haabløs Opgave for Det konservative Folkeparti eller Handelsstanden i Almindelighed at prøve paa gennem en Beskatning at ramme det, man kalder en Konkurrent, thi det fremmer Konkurrencen paa en helt anden Maade, end man synes at have forstaaet. Derfor vil vi afvente, hvordan Forslaget kommer til at se ud, før vi tager endelig Stilling til det.

Anker Lau: Jeg skal indskrænke mig til at sige lidt om det af Det konservative Folkeparti stillede Forslag vedrørende Beskatning af de kooperative Virksomheder. Vi har ikke noget imod at udtrykke en vis Tilfredshed med, at denne Sag nu er sat paa Tingets Dagsorden, og at der derigennem opfordres til en indgaaende Behandling og forhaabentlig Løsning. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som jeg og det Parti, jeg tilhører, tillægger det meget stor Betydning at faa bragt ud af Verden.

Det, man tilsigter eller maa tilsigte ved Løsningen af dette Problem, maa for det første være at tilvejebringe en principiel Lighed for Loven, saa vidt det overhovedet er gørligt, og for det andet at sikre, at denne Lighed tillige skabes saaledes, at der bliver Tale om en effektiv Beskatning, der virkelig betyder, at de Goder, som alle andre i Samfundet betaler for gennem Skatterne, ogsaa bliver betalt af de kooperative Virksomheder. Der skal altsaa tilvejebringes en Lighed, og der skal tilvejebringes Effektivitet, og derfor er det ikke ligegyldigt, hvorledes man løser et saadant Spørgsmaal. Man kunde i og for sig godt sige, at det konservative Forslag paa en vis Maade ikke er vidtgaaende nok, ikke saadan at forstaa, at Satserne, der er nævnt, er for smaa, men derigennem, at det ikke sikrer hverken Lighed eller Effektivitet. Jeg er i den Retning i det væsentlige enig i nogle Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte her for nylig. Det er givet, at jo højere man sætter Skatten paa det, man kalder Bonus eller Udbytte, des større vil Fristelsen naturligvis være til at afskaffe denne Bonus og opfylde Brugsforeningens Mission ad andre Veje. Det er klart. Og kommer man dertil, at Skattegrundlaget forsvinder eller i hvert Fald bliver bragt meget langt ned, saa er der for det første ingen Effektivitet i Forslaget, saa giver det ingen Penge til

Betaling af de Samfundsgoder, vi andre betaler for. For det andet er der heller ingen Lighed i det, fordi der ingen Skat betales. For det tredje tilvejebringer det efter min Mening en konkurrencemæssig Ulighed, som vil være meget skæbnesvanger, hvis den bliver ført ud i Praksis, som det her er foreslaaet, idet den Vareomsætning, som foretages gennem en Brugsforening, ikke belastes med de samme Skatter, de samme Udgifter som den Vareomsætning, der finder Sted gennem den private Virksomhed. Det, det for mig gælder om i denne Sag, er at finde et Skattegrundlag, som sikrer den videst mulige Lighed, som jeg sagde før, men samtidig ogsaa sikrer, at der virkelig bliver betalt for Samfundsgoderne.

Jeg har været meget glad for at høre det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens Tanker fremsat her i Dag; de indeholder, saa vidt jeg kan skønne, netop noget af det, man maa tilstræbe. Man maa tilstræbe at finde et Skattegrundlag, der for det første kan holde, som for det andet giver Mulighed for, at Skatten bliver til en vis Grad effektiv, og som samtidig løser det Spørgsmaal, der for mig er særdeles vigtigt, at befri det øvrige Erhvervsliv for den ulige Konkurrence.

Det er mig ganske bekendt, at Erhvervslivet mener — og forøvrigt har givet Udtryk for, at det mener —, at denne Konkurrence vil det sagtens kunne klare, rent bortset fra, om der er Skat paa Brugsforeningerne eller ikke. Men jeg vil i alle Tilfælde være meget betænkelig ved at paatage mig Medansvar for den øgede Ulighed, der her vil opstaa i Konkurrencen, for den Opfordring, der heri vil ligge til at søge Værefordelingen ordnet ad andre Veje — gennem yderligere Koncentration o. s. v., o. s. v. —, som man nu kan tænke sig at anvende for at blive konkurrencedygtig. Jeg vil nødig paatage mig et Ansvar for, at dette sker, uden at man har prøvet alle mulige andre praktiske Muligheder for at løse dette store Spørgsmaal. Jeg vil gerne opfordre til — og det har jeg ogsaa forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er villig til —, at man ikke hæfter sig ved et bestemt Forslag, hejser det op i Masten og siger: dette er det eneste saliggørende, men at man tilsiger at gaa ind i et positivt Arbejde med alle de Kræfter i dette høje Ting, som er positivt indstillede, om at finde frem til en virkelig Løsning af dette Spørgsmaal. Saa vidt jeg har kunnet vurdere Talerne her i Dag, er der ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen er positivt indstillet paa